

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กองนิติการและพิชัญ์หลักฐาน, สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. กฎหมายและระเบียบเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร : หจก.ไอเดียแอสคาร์, 2535.

กองวิเคราะห์วัตถุเสพติด, กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. ยาม้าในประเทศไทย, 2535.

จิตติ ดิงศภัทย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอนที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 6. สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา. กรุงเทพมหานคร : แสงทองการพิมพ์, 2521.

ชาย เสวีกุล. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์, 2517.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. ปัญหายาเสพติด : การศึกษาและวิเคราะห์ในแง่กฎหมาย. งานวิจัยลำดับที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉวัลย์ อาสนะเสน. นิติเวชศาสตร์. โรงพยาบาลจุฬาฯ.

ทัศนะ สุวรรณจุฑา. นิติเวชศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

นิติกร กรมการขนส่งทางบก. รวมกฎหมายขนส่งทางบก พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์.

- ป.ป.ส., สำนักงาน, กองปราบปรามยาเสพติด. สถานการณ์ยาม้าในประเทศไทย ปี 2530.
กรุงเทพมหานคร, 2530.
- ป.ป.ส., สำนักงาน, กองวิชาการและวางแผน. กลยุทธ์การแก้ไขปัญหายาเสพติดใน
ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร, 2533
- ปัญญา วรรณสฤติย์ และคณะ. การศึกษาถึงลักษณะและชนิดของวัตถุที่มีฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
ที่ลักลอบจำหน่ายให้กับคนไข้บรรเทาทุกข์ในเขตภาคกลางและภาคเหนือของประเทศไทย.
กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, 2525.
- พงศ์กรณ์ ชูเวช. การพิสูจน์หลักฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร ; นิติบรรณาการ,
2531.
- พรณี พิเศษ. ผลกระทบการตรวจสอบและการแปลผลการวิเคราะห์ทางเคมีคลินิก.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรสมัย (คอมพิวเตอร์กราฟฟิค), 2531.
- พิพัฒน์ จักรรางกรู. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 3 สหุโทษ. สำนักอบรมศึกษา
กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2526.
- ขุนทรัพย์ รอกสินทร์. การตรวจพิสูจน์ยาม้า. พิมพ์ครั้งที่ 1. 2535.
- โยธิน แสงวดี และพิมพ์พรณ อิศรภักดี. พฤติกรรมเสี่ยงของพนักงานขับรถสลิปต่อการรับ
และแพร่เชื้อโรคเอดส์. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.
- วิจิตร บุญยะโทตระ. อุบัติภัย. คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี,
พิมพ์ครั้งที่ 1, 2527.
- วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. นิติเวชศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2526.
- วิโรจน์ สุ่มาหญ. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ยาม้ากับการเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับการจราจร
ในกลุ่มผู้ขับรถบรรทุกทางไกล. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวง
สาธารณสุข, 2526.
- ศราวณี พันสขาว. การจราจร : ปัญหาและการแก้ไข. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
วัฒนธรรมการพิมพ์, 2525.

สำนักงานประสานงานทางการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข, กรมการแพทย์ กระทรวง
สาธารณสุข. สถิติอุบัติเหตุในประเทศไทย พศ. 2533. พิมพ์ครั้งที่ 1, 2535.

สำนักงานประสานงานทางการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข, กรมการแพทย์ กระทรวง
สาธารณสุข. คู่มือสำหรับประชาชน เรื่องนำรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจราจร.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร ; โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
2535.

สมประสงค์ ปราถนาดี. นิติวิทยาศาสตร์ว่าด้วยการพิสูจน์หลักฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
โรงพิมพ์การศาสนา, 2518.

สมิทธิ บุญเลิศ และเนียน นิลวัฒน์, ผู้แปล. วิธีการใช้ประโยชน์จากข้อเท็จจริงต่าง ๆ
ที่ได้มาสำหรับหน่วยงานฝ่ายปราบปรามการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติด.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2516.

อังกาบ เวสกรสิทธิ์ และตรี แสงธงทอง. กฎหมายเกี่ยวกับยา ยาเสพติดให้โทษ และ
วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายสาธารณสุข
และนิติเวชศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์และสุขภาพ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2527.

อุตตมากร วรวรรณ, ม.ร.ว., ผู้แปล. การลักลอบค้ายาเสพติด. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ตำรวจ, 2516.

บทความ

ชะอรอิน สุขศรีวงศ์. ยากับชีวิต : วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท. ใกล้หมอ ปีที่ 3
เล่มที่ 12 (2522) : 63-7.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. กฎหมายกับการแก้ไขปรับปรุงผู้ผลิตยาเสพติด. บทบัญญัติ เล่มที่ 38
ตอน 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2524) : 347-369.

- ไชยยศ เหมะรัชตะ. มาตรการกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. บทบัญญัติ
เล่มที่ 38 ตอน 1 (2522) : 42-67.
- นางพาง ลีสมสุวรรณ. ยาม้า. รามาศิบัติ ปีที่ 12 เล่มที่ 1 (2524) : 68-9.
- นารี กวิตานนท์. อุบัติเหตุตามกฎหมายเลขหนึ่ง. เศรษฐกิจและสังคม ปีที่ 21 ฉบับที่ 2
(มีนาคม-เมษายน 2527) : 20-36.
- พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535. ราชกิจจานุเสกษา เล่มที่ 109
ตอนที่ 39 (6 เมษายน 2535) : 44-55.
- บพิตร กลางกล้า. เกษษวิทยาและพืชวิทยาของยางกลุ่มแอมเฟตامين. เกษษวิทยา ปีที่ 12
เล่มที่ 2 (2533) : 93-1.
- ประทุมมาลัย ชุมแสง. ปัญหาการใช้ยาม้าในประเทศไทย. วารสารกรมวิทยาศาสตร์
การแพทย์ เล่มที่ 2 ปีที่ 28 (2529) : 195-200.
- ภราดร ภคพันธ์. วงการกฎหมายทั่วไป. ดุสิต เล่ม 5 ปีที่ 30 (กันยายน-ตุลาคม
2536)
- รัตนา บรรณาธรรม. ยาเอ๊ย...ยาม้า ศึกษากจริงหรือ. ห้องถิ่น เล่ม 9 ปีที่ 31 (2534)
: 20-5
- วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. การประเมินผลจากพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์. บทบัญญัติ
เล่มที่ 29 ปีที่ 2515 ตอนที่ 4 : 810.
- วิศวรกรรมการจราจร, กอง. สถิติอุบัติเหตุจราจร. กรมทางหลวง (เมษายน 2535) : 23
- ศราวูฒิ พันสขาว. อาชญากรรมพื้นบ้าน : การฝ่าฝืนกฎหมายจราจร. วารสารอาชญาวิทยา
และงานยุติธรรม ปีที่ 1 เล่มที่ 1 (2524) : 2
- สมเกียรติ วรรณญาณันต์. ความรับผิดชอบทางแพ่งเกี่ยวกับอุบัติเหตุทางการจราจรในประเทศไทย
ฝรั่งเศส. อัยการ ปีที่ 12 ฉบับที่ 139 (กันยายน 2532)
- สมิง เก้าเจริญ. ยาม้า...เพชฌฆาตบนท้องถนน. หมอชาวบ้าน ปีที่ 13 เล่มที่ 148
(2534) : 16-3.
- สนน วงษ์เกษม. สาเหตุและการเกิดของอุบัติเหตุ. วารสารเพิ่มผลผลิต ปีที่ 15 ฉบับที่ 4
(ธันวาคม 2519).

วิทยานิพนธ์

- เกรียงศักดิ์ กองพลพรหม. โครงการรณรงค์ เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน : ปัญหาและความต้องการของชนสงฆ์จังหวัดในการบริหารโครงการ. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- ดาราวรรณ ใจคำป้อ. การแสวงหาพยานหลักฐานจากร่างกายผู้ต้องหา. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- บุญยสิทธิ์ รอดชะพรหม. มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอุบัติเหตุจราจรอันเกิดจากการดื่มสุราของผู้ขับขี่รถในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ปิยติศ ศรีตลานนท์. ความมีเมากับความรับผิดชอบทางอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- พนิดา บุญรอด. มาตรการคุ้มครองผู้ประสบภัยรถยนต์ : วิเคราะห์มาตรการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยรถยนต์. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- พวงทอง อมรลักษณ์านนท์. ความรับผิดชอบทางอาญาของคนวิกลจริต. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ภัทรศักดิ์ วรรณแสง. ความรับผิดชอบในความเสียหายซึ่งเกิดจากยานพาหนะอันเดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- พรรณกัศรีย์ เรสภณสฤษดิ์สุข. การดำเนินงานคดีกับผู้มียาแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองและการตรวจเพื่อพิสูจน์ยืนยันวัตถุพยาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

สุรสิทธิ์ แสงวีระจันทน์. ผลของการกระทำในทางอาญา : ศึกษาเฉพาะกรณีผลที่เป็นการ
ก่ออันตราย. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2536.

ภิญญา ทองชัย. ปัญหาทางกฎหมายในการนำตัวผู้กระทำความผิดในลักษณะองค์กรอาชญา
กรรมมาลงโทษ : ศึกษาเฉพาะกรณีการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด.
วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

รายงานการประชุม จุลสาร เอกสารอัดสำเนาและเอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์ อื่น ๆ

การขนส่งทางบก, กรม. รายงานการสำรวจผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถของกรมการขนส่ง
ทางบก ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2527. กองวิชาการและวางแผน
กรมการขนส่งทางบก

ศูนย์ข้อมูลสนเทศ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ กรมตำรวจ. รายงานสถิติอุบัติเหตุ
จราจรทางบก ทั้งราชอาณาจักร พ.ศ. 2531-2535. (อัดสำเนา)

สำนักงานคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ. รายงานประจำปี 2515. (อัดสำเนา)

สำนักงานคณะกรรมการระบาควิทยาแห่งชาติ. รวมบทความจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ
การหารูปแบบการควบคุมอุบัติเหตุจราจร ครอบคลุมระดับจังหวัด. (25-26 ตุลาคม
2534) กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. เอกสารเผยแพร่ "ยาม้า". (อัดสำเนา)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. เอกสารประกอบฝึกอบรม เรื่อง
แอมเฟตามีน. พฤษภาคม 2534. (อัดสำเนา)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

American Jurisprudence (vol 7 A) Second Edition. New York, The Lawyer Co-operative Publishing Co., Rochester, 1972.

American Jurisprudence (vol 29). New York : The Lawyer Co-operative Publishing Co., Rochester, 1967.

American Jurisprudence (Vol 62) Second Edition. New York : The Lawyer Co-operative Publishing Co., Rochester, 1972.

Francis L. Ludes and Harold J. Gilbert. Corpus Juris Secundum (vol.61A) St.Paul, Minn, West Publising Co., 1970.

George T. Felkenes. Rules of Evidence. Delmar Publishers., 1974.

Halsbury, S. Laws of England (vol 40). Fourth Edition London : Butterworth , 1983.

Henry Campbell Black. Black, S. Law Dictionary. St. Paul, Minn : West Publishing Co., 1979.

Ian Freckelton. "witnesses and the Privilege Against self - incrimination." The Australian Law Journal (vol. 59), 1985.

John C. Klotter and carl L. Meier. Criminal Evidence For Police. The W.H. Auderson Company, 1971

John H. Wigmore. A Treatise on Evidence in trials at Common Law (Vol.2). Third Edition. Little Brown and Company, 1959.

John N, Ferdico. Criminal Procedure for the Law Enforcement officer. St. Paul, Minn, West Publishing Co., 1979.

Lawrence E. Taylor. Drung Driving Defense. Little Brown and Company., 1981.

Leonard Bruce Mandell, L. Anita Richardson. "Surgical Search : Removing a scar on the forth Amendment." The Journal of Criminal law & Criminology (Vol.75), 1984.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจํางานขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามีสาร นั้นอยู่ในร่างกาย หรือไม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 102 ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 อธิบดีกรมการขนส่งทางบกออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจํางานขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ในประกาศนี้

"การตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา" หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด

"การตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท" หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณสารแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะ

ข้อ 2. ให้ผู้ตรวจการและตำรวจต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจํางานขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามีสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอยู่ในร่างกายหรือไม่

- (1) ผู้ตรวจการในกองตรวจการขนส่ง กรมการขนส่งทางบก มีอำนาจทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และในเขตอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร
- (2) ผู้ตรวจการในสำนักงานขนส่งเขตพื้นที่ สำนักงานขนส่งจังหวัดและสำนักงานขนส่งจังหวัดสาขา มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (3) สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจนครบาล หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (4) พนักงานสอบสวนของกองบังคับการตำรวจจราจร ซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (5) ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนซึ่งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนในกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดนั้น มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (6) สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (7) สารวัตรใหญ่หรือสารวัตร หรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (8) สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (9) พนักงานสอบสวนของกองบังคับการตำรวจทางหลวง ที่มีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

ข้อ 3. วิธีการตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ๑ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(1) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจหรือทดสอบ ๑ ให้ใช้ เครื่องตรวจระดับแอลกอฮอล์ในเลือด โดยวิธีเป่าลมหายใจ (Breathalyzer) และสามารถอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเป็นมิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

(2) วิธีการตรวจหรือทดสอบ ๑ ให้ถือปฏิบัติตามวิธีการตรวจสอบของเครื่องตรวจแต่ละชนิด

(3) ระดับเกณฑ์มาตรฐานของแอลกอฮอล์ที่ยอมให้มีในเลือดในขณะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจํารถ ต้องไม่เกิน 80 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ดังนั้น เมื่อตรวจสอบตามวิธีการในข้อ 3 (2) แล้วอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 80 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ถือว่าผู้รับการตรวจเป็นผู้เสพสุรา

ข้อ 4. วิธีการตรวจหรือทดสอบหาระดับ หรือปริมาณสารแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีน ๑ ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจหรือทดสอบ ๑ ให้ใช้ "ชุดนํ้ายาตรวจยามํ้าในปัสสาวะของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข" หรือเครื่องมือตรวจสอบโดยวิธี Immunoassay ซึ่งเป็นวิธีที่ยอมรับโดยสากล

(2) อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับเก็บปัสสาวะ ๑ ให้ใช้ขวดแก้ว หรือขวดพลาสติกปากกว้าง พร้อมฝาปิดขนาดบรรจุประมาณ 60 มิลลิลิตร โดยขวดที่นำมาใช้ต้องสะอาดและแห้ง และให้มีฉลากและกระดาษกาว เพื่อใช้สำหรับปิดผนึกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย

(3) วิธีเก็บปัสสาวะ ๑ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(ก) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะนั้นเกิดการเจือจาง หรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(ข) ๑ ให้บันทึกหมายเลขประจำขวด และชื่อ-นามสกุลของผู้รับการตรวจสอบบนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ

(ค) ให้ขวดแก่ผู้รับการตรวจ นำไปถ่ายปัสสาวะจำนวนประมาณ 30 มิลลิลิตรหรือครึ่งขวด

(4) ในกรณีที่ให้ชุดน้ำยาตรวจยาม้าในปัสสาวะของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กระทรวงสาธารณสุข เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจหรือทดสอบให้ดำเนินการตามขั้นตอน และวิธีการตรวจหรือทดสอบตามที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กำหนดไว้แนบท้ายประกาศนี้

เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคแรกครบถ้วนถูกต้องแล้ว ปรากฏว่าน้ำยาชั้นล่างเปลี่ยนจากสีเหลืองเป็นสีม่วงแดง แสดงว่าผู้รับการตรวจเป็นผู้เสพยาเมทแอมเฟตามีน

(5) ในกรณีที่ตรวจหรือทดสอบโดยใช้เครื่องมือตรวจสอบโดยวิธี Immunoassay ให้ถือปฏิบัติตามวิธีการตรวจสอบของเครื่องมือแต่ละชนิด และผลการตรวจสอบพบว่ามียาเมทแอมเฟตามีน หรือเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะในปริมาณตั้งแต่ 1 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไปถือว่าผู้รับการตรวจเป็นผู้เสพยาเมทแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีน

ข้อ 5. ในกรณีที่ผู้รับการตรวจโต้แย้งผลการตรวจหรือทดสอบของเจ้าพนักงานให้เจ้าพนักงานรับนำตัวผู้รับการตรวจส่งไปยังสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถยืนยันความถูกต้องของการตรวจที่ใกล้ที่สุดทันที

ข้อ 6. สถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจ ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งผลการตรวจของเจ้าพนักงานในข้อ 3 ได้แก่

(1) สถาบันนิติเวชวิทยา หรือกองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ

(2) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

(ก) กองวิเคราะห์วัตถุเสพติด และกองพิษวิทยา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(ข) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ 1 จังหวัดสงขลา

(ค) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ 2 จังหวัดชลบุรี

(ง) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ 3 จังหวัดนครราชสีมา

(จ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ 4 จังหวัดขอนแก่น

- (ฉ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ 5 จังหวัดเชียงใหม่
- (ช) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ 6 จังหวัดพิษณุโลก
- (3) สำนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ 7. สถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจ ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งผลการตรวจของเจ้าพนักงานในข้อ 4 ได้แก่

- (1) สถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการตามข้อ 6
- (2) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
 - (ก) โรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ เช่น โรงพยาบาล
อภัยภูรังค์ โรงพยาบาลราชวิถี
 - (ข) โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ได้แก่ โรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลทั่วไป (โรงพยาบาลจังหวัด)

ข้อ 8. เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบตามประกาศนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชาการแพทย์และรัดกุมมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น ในการออกปฏิบัติการเพื่อทำการตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณสารอัน เกิดจากการเสพยาหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทจากผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจํารถในขณะปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละครั้ง ให้ออกปฏิบัติการร่วมกับผู้ที่มีความรู้ความชำนาญจากสถานตรวจพิสูจน์ของทางราชการตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 และ ข้อ 7 อย่างน้อยหนึ่งคนทุกครั้ง

ข้อ 9. ประกาศนี้ให้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 17 สิงหาคม 2535

(นายบรรเทง วัฒนศิริธรรม)

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

ชุดน้ำยาตรวจยาม้าในบัสสาวะ
ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

1. ชุดน้ำยาตรวจยาม้าในบัสสาวะ 1 ชุด ประกอบด้วยน้ำยาเคมีและอุปกรณ์ ดังนี้
 - (1) น้ำยาตรวจสอบเป็นน้ำยาเคมีบรรจุขวดแก้วประมาณ 15 มิลลิลิตร
จำนวน 1 ขวด
 - (2) น้ำยาเทียบสีจำนวน 1 หลอด (เมทแอมเฟตามีน 3 ไมโครกรัม/
มิลลิลิตร)
 - (3) หลอดตรวจบัสสาวะเป็นหลอดแก้วมีขีดระดับข้างหลอด ภายในบรรจุผง
เคมีสีขาว ผงปีกปากหลอด ด้วยแผ่นพาราฟิล์ม จำนวน 20 หลอด
 - (4) หลอด (หมายเลข 1) สำหรับดูบัสสาวะ จำนวน 1 อัน
 - (5) หลอด (หมายเลข 2) สำหรับดูน้ำยาตรวจสอบ จำนวน 1 อัน
 - (6) ขวดบรรจุน้ำสำหรับล้างหลอดดูบัสสาวะ
 - (7) กระจก 1 คู่
 - (8) วิธีการใช้ชุดน้ำยาตรวจสอบ

2. วิธีใช้ชุดน้ำยาตรวจสอบ
 1. ใช้หลอดตัวอย่างบัสสาวะที่ต้องการตรวจ ใส่ในหลอดตรวจบัสสาวะจนถึง
ขีดระดับ 1
 2. เขย่าหลอดไปมาประมาณ 20 ครั้ง ในผงเคมีในหลอดละลาย
 3. ใช้หลอดพลาสติกดูน้ำยาตรวจสอบ จำนวนประมาณ 0.5 มิลลิลิตร ใส่ใน
หลอดตรวจบัสสาวะ ถึงขีดระดับ 2
 4. เขย่าไปมาประมาณ 20 ครั้ง เพื่อให้บัสสาวะและน้ำยาตรวจสอบผสมทั่วกัน
 5. ตั้งทิ้งไว้ให้แยกชั้น
 6. สังเกตสีที่เกิดขึ้นในชั้นล่าง เปรียบเทียบน้ำยาเทียบสี

3. การอ่านผล

ผลบวก น้ำยาชั้นล่างเปลี่ยนจากสีเหลืองเป็นสีม่วงแดง แสดงว่าในบัสสาวะมี
เมทแอมเฟตามีน ผสมอยู่

4. เกณฑ์การตัดสิน

จะให้ผลบวกเมื่อมีปริมาณเมทแอมเฟตามีนในบัสสาวะตั้งแต่ 3 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร

ขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจํางานขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจ หรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่

(ฉบับที่ 2)

ตามที่ได้มีประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจํางานขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจ หรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกาย หรือไม่ ประกาศ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2535 ไว้แล้ว นั้น

เนื่องจากกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม และกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ได้ประชุมพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจ หรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทแล้ว มีความเห็นเป็นที่ยุติว่าสมควรแก้ไขปรับปรุงในรายละเอียดดังกล่าวให้ครบถ้วนถูกต้อง และเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ประกอบกับคณะกรรมการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้ถือปริมาณแอลกอฮอล์ 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจํางานขณะปฏิบัติหน้าที่ ฉะนั้น เพื่อให้การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบ และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบเป็นไปโดยถูกต้องเหมาะสม และเป็นไปตามมติคณะกรรมการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร และเพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 102 ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 อธิบดีกรมการขนส่งทางบกออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ และ

วิธีการตรวจ หรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้ประจําารณขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจ หรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกความในข้อ 3 แห่งประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจ หรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําารณขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจ หรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ประกาศ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 3. วิธีการตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดค่าที่ถือปฏิบัติ ดังนี้

(1) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจ หรือทดสอบให้ใช้เครื่องตรวจระดับแอลกอฮอล์ในเลือด โดยวิธีเป่าลมหายใจ (Breath Analyzer Test) และสามารถอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเป็นมิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

(2) วิธีการตรวจหรือทดสอบ ให้ถือปฏิบัติตามวิธีการตรวจสอบของเครื่องตรวจแต่ละชนิด

(3) ระดับเกณฑ์มาตรฐานของแอลกอฮอล์ที่ยอมให้มีในเลือดขณะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําารณ ต้องไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ดังนั้น เมื่อตรวจสอบตามวิธีการในข้อ 3(2) แล้วอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ถือว่าผู้รับการตรวจเป็นผู้เสพสุรา "

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในข้อ 5 แห่งประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจ หรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําารณขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจ หรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ประกาศ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน"

"ข้อ 5. ในกรณีผู้รับการตรวจได้แจ้งผลการตรวจ หรือทดสอบของเจ้าพนักงาน ให้เจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจ หรือทดสอบดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) กรณีได้แจ้งผลการตรวจ หรือทดสอบหาระดับ หรือปริมาณแอลกอฮอล์ ในเลือด ให้ผู้ทำการตรวจหรือทดสอบรีบนำตัวผู้รับการตรวจส่งไปยังสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถยืนยันความถูกต้องของการตรวจที่ทำใกล้ที่สุดทันที

(2) กรณีได้แจ้งผลการตรวจ หรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณแอมเฟตามีน หรือเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ให้ผู้ทำการตรวจ หรือทดสอบบรรจุปัสสาวะของผู้รับการตรวจ นั้นลงในอุปกรณ์ที่จำหน่ายสำหรับเก็บปัสสาวะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4(2) และปิดฝาสนิท พร้อมทั้งผนึกทับด้วยฉลากปิดปากขวดโดยมีลายมือชื่อของผู้ทำการตรวจและผู้รับการตรวจกำกับไว้ด้วย และเมื่อดำเนินการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ทำการตรวจรีบจัดส่งตัวอย่างปัสสาวะนั้น ไปยังสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่ใกล้ที่สุดทันที"

ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในข้อ 6 แห่งประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบการอันเฝือกจากการเสพยา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและ ประสาท และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติ หน้าที่เป็นผู้ประจํารถขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจ หรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ประกาศ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 6 สถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถตรวจยืนยันผลและความถูกต้อง ของการตรวจ ในกรณีที่มีข้อได้แจ้งผลการตรวจ หรือทดสอบของเจ้าพนักงานในข้อ 9 ได้แก่

- (1) สถาบันนิติเวชวิทยา หรือกองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ
- (2) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
 - (ก) กองวิเคราะห์วัตถุเสพติด และกองพิษวิทยา กรมวิทยาศาสตร์

การแพทย์

- (ข) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ขอนแก่น
- (ค) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ชลบุรี
- (ง) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เชียงราย
- (จ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เชียงใหม่

- (ฉ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ตรัง
- (ช) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นครราชสีมา
- (ข) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์พิษณุโลก
- (ฅ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์สงขลา
- (ฉ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์อุบลราชธานี

(3) สำนักงาน ป.ป.ส. "

ข้อ 4. ำห้ยกเลิกความในข้อ 8 แห่งประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจ หรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําารณขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ประกาศ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

"ข้อ 8 เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบตามประกาศนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชาการแพทย์ และรัดกุมมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น ในการออกปฏิบัติกาารเพื่อทำการตรวจ หรือทดสอบหาระดับ หรือปริมาณสารอันเกิดจากการเสพสุรา หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทจากผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจําารณขณะปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละครั้ง ำให้ออกปฏิบัติกรร่วมกับผู้ที่มีความรู้ความชำนาญจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หรือสถานตรวจพิสูจน์ของทางราชการตามที่ระบุไว้ใน ข้อ 6 และข้อ 7 อย่างน้อยหนึ่งคนทุกครั้ง "

ข้อ 5. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2536

(นายศรีพร ลาภมาย)

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

ภาคผนวก ก

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ (พ.ศ.)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก

พ.ศ. 2522

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบผู้ขับขี่ว่าได้เสพ หรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่นที่อธิบดีกำหนดหรือไม่

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคสามแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 บัญญัติว่าการตรวจสอบผู้ขับขี่ว่าได้เสพ หรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่นที่อธิบดีกำหนดหรือไม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ (พ.ศ.)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 43 ทวิ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. การตรวจสอบผู้ขับขี่ว่าได้เสพหรือรับเข้าร่างกายซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่นที่อธิบดีกำหนดหรือไม่ ให้ตรวจจากปัสสาวะของผู้ขับขี่ตามหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์

ข้อ 2. การตรวจสอบตามข้อ 1 ให้ใช้วิธีการดังนี้

(1) คัลเลอร์เทส (Color Test) หรืออิมมูโนแอสเสย์ (Immunoassays) หรือวิธีการอื่นที่ทำให้ผลใกล้เคียงกัน ตรวจหาสารที่เป็นวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทจากผู้ขับขี่ที่ต้องสงสัยานเบื้องต้น และ

(2) โครมาโตกราฟี (Chromatography) ตรวจวิเคราะห์เพื่อยืนยันผลด้านคุณภาพวิเคราะห์

ข้อ 3. เมื่อเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ จัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่ที่ต้องสงสัย ให้ตรวจสอบตามวิธีข้อ 2(1) โดยมีข้อจำกัด การตรวจต้องกระทำโดยผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ หรือผ่านการอบรมมาแล้ว เมื่อผลการตรวจเบื้องต้นเชื่อว่า มีสารซึ่งเป็นวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่นที่อธิบดีกำหนด ให้ส่งตัวอย่างปัสสาวะนั้นไปให้ผู้ชำนาญตามสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถตรวจยืนยันผล และความถูกต้องของการตรวจ ตามข้อ 2 (2) ได้แก่

- (1) สถาบันนิติเวชวิทยา หรือกองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ
- (2) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
 - (ก) กองวิเคราะห์วัตถุเสพติด และกองพิษวิทยา กรมวิทยาศาสตร์

การแพทย์

- (ข) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์สงขลา
- (ค) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ชลบุรี
- (ง) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นครราชสีมา
- (จ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ขอนแก่น
- (ฉ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เชียงใหม่
- (ช) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์พิษณุโลก
- (ซ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์อุบลราชธานี
- (ญ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ตรัง
- (ฎ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เชียงราย

- (3) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- (4) หน่วยงานของรัฐ หรือสถาบันที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามยาเสพติด หรือกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์รับรองโดยประกาศของอธิบดี

ข้อ 4 เมื่อถูกสั่งให้มีการตรวจสอบตามข้อ 1 ผู้จับต้องปัสสาวะใส่ลงในขวดเก็บตัวอย่างปัสสาวะจำนวน 2 ขวด ขวดละไม่น้อยกว่า 30 ลูกบาศก์เซนติเมตร ให้แก่ผู้ทำการตรวจโดยมิชักช้า กรณีต้องส่งตัวอย่างปัสสาวะไปให้ผู้ชำนาญการตรวจสอบตามวิธี ข้อ 2(2) ให้ผู้ทำการตรวจปิดผนึกขวดเก็บตัวอย่างปัสสาวะโดยมีผู้จับและผู้ทำการตรวจลงลายมือชื่อกำกับไว้ และให้ผู้ทำการตรวจรับจัดส่งตัวอย่างปัสสาวะให้ผู้ชำนาญการตรวจในทันที ด้วยสภาพเช่น

ข้อ 5 ในกรณีตรวจสอบโดยวิธีคัลเลอร์เทส (Color Test) หรือ อิมมิวนอแอสเสย์ (Immunoassays) หรือวิธีการอื่นที่ให้ผลใกล้เคียงกันตามข้อ 2(1) และโดยวิธีโครมาโตกราฟี (Chromatography) ตามข้อ 2 (2) ให้ถือปฏิบัติตามวิธีการตรวจสอบของเครื่องมือแต่ละชนิด

หากผลการตรวจสอบพบว่ามีวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่นที่อธิบายนานับสภาวะ มีปริมาณตั้งแต่ 1 ไมโครกรัม / มิลลิกรัม ขึ้นไป ถือว่าผู้รับการตรวจเป็นผู้เสพหรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่น

๑๕ ๖ ๒๕๖๕

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

ตารางแสดงรายละเอียดคุณสมบัติเปรียบเทียบและความเหมาะสมของวิธีการตรวจพิสูจน์¹

วิธีการตรวจ	หลักการ	เครื่องมือ	ราคา เครื่องมือ/น้ำยา	ความสิ้นเปลือง ต่อ Test (บาท)
Microscopic	Test คุพลี	Test Tube	ถูก/หายาก	10
Colour	Test คุลี	Plate	ถูก/หาง่าย	20
TLC	RF	Plate	ถูก/ปานกลาง	20-100
RIA	Immono	Gamma- Counter	50,000-60,000	7-30
			Manual 100,000	
			200,000/หายาก	
HI	Immono	Plate	Automatic 1 ล้าน	2
			1.5 ล้าน/หายาก	
EMIT	Immono	Spectro	5,000/หาง่าย	25-70
GC	Retention Time	Column	300,000-700,000/ หายาก	20-100
			0.5-1.5 ล้าน/-	
HPLC	Purity	เครื่อง	300,000-800,000/ หาได้ปานกลาง	20-100
NMR	Purity	เครื่อง	แพง/-	10
GC-Mass	Purity	เครื่อง	แพง/-	0-5

1 "มาตรฐานการตรวจพิสูจน์เสพติด", วารสารสำนักงาน บปส. ปีที่ 1 ฉบับ 2

ระยะเวลา ชม. ต่อ Test	ขีดความสามารถ Test/คน/วัน	จำนวน Specimen ml.		ความไว ug/ml	Specificity
		ปัสสาวะ	น้ำลาย		
3	25	100	-	40,000	ต่ำ
3	50	30	-	20,000	ต่ำ
5-24	20-50	20-30	-	500-1,000	4 +
2-3	300-500	0.1-1	1	5-10	3 + ถึง 4 +
2-2 ¹ / ₂	300-500	0.05-1	-	10-60	3 + ถึง 4 +
1-5 นาที	300	0.05-1	-	300-500	3 + ถึง 4 +
6-24	10-25	30	-	5-500	4 +
6-24	10-20	30	-	150	4 +
5 นาที	40	20 mg	-	-	4 +
1	10	20 mg	-	-	4 +

ภาคผนวก จ.

2. กระบวนการผลิตแอมเฟตามีน

แอมเฟตามีนมีลักษณะเป็นผงผลึกสีขาว ไม่มีกลิ่น มีรสขมนิด ๆ ผงแอมเฟตามีน 1 กรัม จะละลายได้ในน้ำ 9 ซีซี (มิลลิลิตร) และใน 500 ซีซี (มิลลิลิตร) ของแอลกอฮอล์ ผงแอมเฟตามีนไม่ละลายในดีเทอร์ สารละลายของแอมเฟตามีนมีฤทธิ์เป็นกรด เมื่อทดสอบด้วยกระดาษลิตมัส

โดยทั่วไปลักษณะของแอมเฟตามีน เมื่อนำไปทาบยาแล้วมักจะมีลักษณะเป็นเม็ดเล็ก ๆ แคลบรูล ที่แพร่ระบาดในปัจจุบันจะมีลักษณะเป็นเม็ดกลมแบน เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 7 มิลลิเมตร น้ำหนักเฉลี่ยประมาณ 0.11 กรัมต่อ 1 เม็ด มีสีขาว เหลือง น้ำตาล หลากสี ตราประทับคือ M/99, K/44, 1-, M/ เป็นต้น แอมเฟตามีนชนิดฉีดก็มีปรากฏให้เห็นเช่นกัน แอมเฟตามีนสามารถนำเข้าสู่ร่างกายได้โดยรับประทานหรือผสมอาหารและเครื่องดื่ม ชนิดบรรจุหลอดชาฉีดเข้าสู่ร่างกาย

กระบวนการผลิตแอมเฟตามีน เป็นกระบวนการที่ค่อนข้างลับซับซ้อนเกี่ยวข้องกับความรู้ทางด้านเคมี ดังนั้น ผู้ที่กระทำแอมเฟตามีนได้จะต้องมีความรู้ทางด้านนี้พอสมควร ก่อนที่จะกล่าวถึงขบวนการผลิตและค้าแอมเฟตามีน สมควรทราบถึงขั้นตอนการผลิตแอมเฟตามีนเสียก่อน เพราะทำให้ทราบว่าความเกี่ยวข้องกับขบวนการค้า/กลุ่มบุคคลผู้มีพฤติการณ์กระทำ ความผิดอย่างไร

ขั้นตอน/กระบวนการผลิตแอมเฟตามีน สามารถแยกย่อยอย่างคร่าว ๆ ได้เป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การผลิตหัวเชื้อแอมเฟตามีน

ขั้นตอนที่ 2 การอัดเม็ดแอมเฟตามีน

โดยขบวนการผลิตจะเริ่มจากการจัดหาสารตั้งต้น (Precursor) เช่น Ephedrine (วัตถุออกฤทธิ์ประเภท 3, พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ฯ 2518) เพื่อใช้ผลิตเป็น Methamphetamine Hydrochloride หรือยาบ้า (วัตถุออกฤทธิ์ประเภท 3, พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ฯ 2518) ก่อน ปี 2518 มีการนำเข้าสารตั้งต้นจากต่างประเทศ แต่หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ปี 2518 แล้ว จึงมีการลักลอบผลิตสารตั้งต้นได้เองภายในประเทศโดยอาศัยสารเคมีที่ยังไม่ผิดกฎหมายและหาได้ง่าย ขั้นตอนการผลิตต้องนำสารตั้งต้นทำปฏิกิริยากับสารบางอย่าง เช่น Thionil chloride (จะเกิดควันและกลิ่นมากต้องใช้พัดลมดูดอากาศช่วย) Palladium, Sodium Acetate (ผงสีขาว) นอกจากนี้ยังต้องใช้สารที่เป็นตัวทำละลาย เช่น Acetone, chloroform, Ethanol, Ether Isopropanol, Alcohol อุปกรณ์ในการผลิตส่วนใหญ่จะมีตู้เย็น เครื่องบ่มสุญญากาศ พัดลมดูดอากาศ ฯลฯ นักเคมีมักจะเป็นชาวไต้หวันและฮ่องกง แต่ในปัจจุบันคนไทยก็สามารถผลิตเองได้แล้ว เมื่อผ่านขบวนการทางเคมีแล้วทำให้แห้งจะได้เกล็ดสีขาว ซึ่งเป็นหัวเชื้อแอมเฟตามีน ผู้ผลิตก็จะจำหน่ายให้กับกลุ่มผู้ผลิตอัดเม็ด ซึ่งจะนำใบผสมกับสารตัวอื่นเพื่อเพิ่มปริมาณและอัดเป็นเม็ดต่อไปต้องนำสาร

หากพิจารณารายละเอียดของกระบวนการผลิตแอมเฟตามีน ที่มักพบในแหล่งผลิตที่ได้จากการปราบปรามของฝ่ายเจ้าหน้าที่ และโดยการศึกษาตามแบบแผนประทุษกรรมจะปรากฏสารเคมีที่พอสรุปได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้ ²

ประเภทที่ 1 สารที่ใช้เป็นสารตั้งต้น (Precursors) ได้แก่ Acetaldehyde, Benzyl chloride, Methylamine, N-Methyl Formamide, Phenyl acetone และ Ephedrine ส่วนใหญ่กลุ่มนักค้ายาบ้าในกรุงเทพฯ จะใช้สารอีพิคดรีนเป็นสารตั้งต้นในการผลิตหัวเชื้อแอมเฟตามีน (Methamphetamine Hydrochloride) ³

² สำนักงาน ป.ป.ส., กองปราบปรามยาเสพติด, สถานการณ์ยาบ้าในประเทศไทย, ปี 2530, หน้า 5-6.

³ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, กรมตำรวจ, เอกสารประกอบการประชุมเร่งรัดการปราบปรามแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ณ ห้องประชุมมหานนท์ กรมตำรวจ เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2536, หน้า 1

ประเภทที่ 2 สารที่ใช้ในการทาบฏิกิริยากับสารตั้งต้น ได้แก่ Calcium hydroxide, Copper Sulfate, Formic acid, Hydrochloric acid, Hydrogen (gas), Hydrogen chloride, Magnesium, Palladium, Perchloric acid, Platinum, Phosphorus pentachloride Sodium acetate, Sodium hydroxide, Sulfuric acid, Thionyl chloride, Sodium chloride Glacial acetic acid. ⁴

ประเภทที่ 3 สารที่ใช้เป็นตัวทาละลาย ได้แก่ Acetone, Chloroform, Ethanol Ether, Isopropanol, Alcohol ⁵

อย่างไรก็ตาม สารเคมีที่ใช้ในการผลิตอาจแตกต่างกันออกไปตามขบวนการผลิตในแต่ละกลุ่มจะเลือกใช้ แต่สำหรับการผลิตหัวเชื้อแอมเฟตามีนจากสารตั้งต้นอีเฟดรีน น้ายาเคมี และ สารเคมีที่จะขาดไม่ได้ คือ

1. น้ายาเคมี ⁶ หรือสารเคมีที่ใช้สำหรับเปลี่ยน 1 - Ephedrine Hydrochloride หรือ Pseudoephedrine Hydrochloride ให้เป็น Chlorpseudoephedrine Hydrochloride หรือ Halides ของ Pseudoephedrine Hydrochloride ซึ่งมีหลายชนิด คือ

- Phosphorous tribromide (PBr₃)
- Phosphorous tritiodide (PI₃)
- Phosphorous trichloride (PCl₃)
- Thionyl Chloride (SOCl₂)

4 เรื่องเดียวกัน, หน้า 1.

5 เรื่องเดียวกัน, หน้า 1.

6 เรื่องเดียวกัน, หน้า 1.

เท่าที่เคยมีการจับกุมจะพบ Thionyl chloride (การจับกุมแหล่งผลิตยาฆ่า
4 พฤศจิกายน 2530) นอกจากนี้ ยังเคยมีการจับกุม Phosphorous trichloride
(การจับกุมน้ำยาเคมี 25 กันยายน 2530) ซึ่งน้ำยาเคมีนี้เป็นน้ำยาเคมีที่ช่วยในปฏิกิริยาการ
เปลี่ยน Ephedrine เป็น Chloroephedrine ได้อีกตัวหนึ่ง

2. แพลเลเดียม (Palladium Black) ผสมกับผงถ่านไม้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี
จะทำให้ได้ผลผลิตเมทแอมเฟตามีนที่ดีมาก

อุปกรณ์ทำฐานขบวนการผลิตยาฆ่า 7

1. เครื่องชั่ง
2. ภาชนะเคลือบ
3. กรวยเคลือบสีขาว ขนาดใหญ่ (Buchuer tunnel)
4. เครื่องวัดค่าความเป็น กรด - ด่าง
5. กระดาษกรอง
6. ถังแก๊สเปล่า (ชนิดที่ใส่บรรจุแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์)
7. เครื่องปั๊มสุญญากาศ (Vaecum pump)
8. เครื่องผสมสารเคมีพร้อมมอเตอร์
9. น้ำกลั่นบรรจุในถังพลาสติก
10. ขวดแก้วขนาดใหญ่ (Suction Flask)
11. ตู้เย็น
12. พัดลมดูดอากาศ

13. ถังบรรจุแก๊ส Hydrogen เป็นถังแก๊สสีแดง
14. หน้ากากป้องกันแก๊ส
15. เครื่องมือประเภทหลอดแก้วชนิดต่าง ๆ
16. เครื่องอัดเม็ดยา
17. ตะแกรงชนิดต่าง ๆ
18. ถาดคอลลุมิเนียมหรือถาดเคลือบ
19. เตาแก๊ส
20. กะละมังพลาสติกหรือกะละมังเคลือบ
21. ถังพลาสติกขนาดใหญ่หรือถังสแตนเลส
22. ตู้อบเม็ดยา
23. กรวยกรองชนิดต่าง ๆ

สำหรับอุปกรณ์ที่เข้ารับการผลิตหัวเชื้อแอมเฟตามีนที่สำคัญ และเป็นข้อสังเกตได้ คือ ตู้เย็น ถังบรรจุแก๊สไฮดรเจน เครื่องบ่มสุญญากาศ พัดลมดูดอากาศ ส่วนอุปกรณ์ที่เป็นสิ่งสำคัญในการผลิตอัดเม็ดยา คือ เครื่องบ่มเม็ดยา เครื่องชั่ง ตู้อบ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

วิธีการผลิตหัวเชื้อแอมเฟตามีนและการผลิตอัดเม็ด 8

กรรมวิธีการผลิตหัวเชื้อแอมเฟตามีนจากสารตั้งต้นพวกเกลือของอีเฟดริน นำผง Ephedrine Hydrochloride ผสมกับ Thionyl chloride จะมีควันและกลิ่นมากต้องงาชี้พัดลมดูด ผ่าน Acetone และเครื่องสูดอากาศ

อากาศช่วย

Chloroephedrine Hydrochloride

นำ Chloroephedrine มาทำปฏิกิริยากับ Palladium on Carbon (สีดำ)

Sodium Acetate (ผงสีขาว) และน้ำ

ขบวนการ Hydrogenation

เขย่าในถังแก๊สไฮโดรเจน (20-30 นาที)

↓
ของผสมสีน้ำตาลเข้ม↓
ต้มให้เดือด↓
ของผสมที่มีสีเข้มขึ้น↓
ใส่ตู้แช่ที่อุณหภูมิ 4 c

ของผสมตกผลึกลอยอยู่บริเวณผิวหน้าของภาชนะบรรจุ

กรองแล้วพอกสีให้ขาวขึ้นด้วยการ

ผสม H₂O, Acetone และผง

ถ่าน จะได้

ผลึกที่มีสีอ่อนลงเป็นผลึกที่บริสุทธิ์ขึ้น

ผึ่งในห้องแอร์ (ในที่ร่มและเย็น)

ผลึก Methamphetamine Hydrochloride

เมื่อได้ผลึกหัวเชื้อแอมเฟตามีนแล้วถ้าต้องการนำไปผลิตเม็ดยา ต้องนำสารไปผสม
สารอื่น พวกแป้ง น้ำตาลสี caffeine acacia แล้วนำไปอัดเม็ดตามแบบเครื่องหมายการค้า
และสีที่ต้องการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

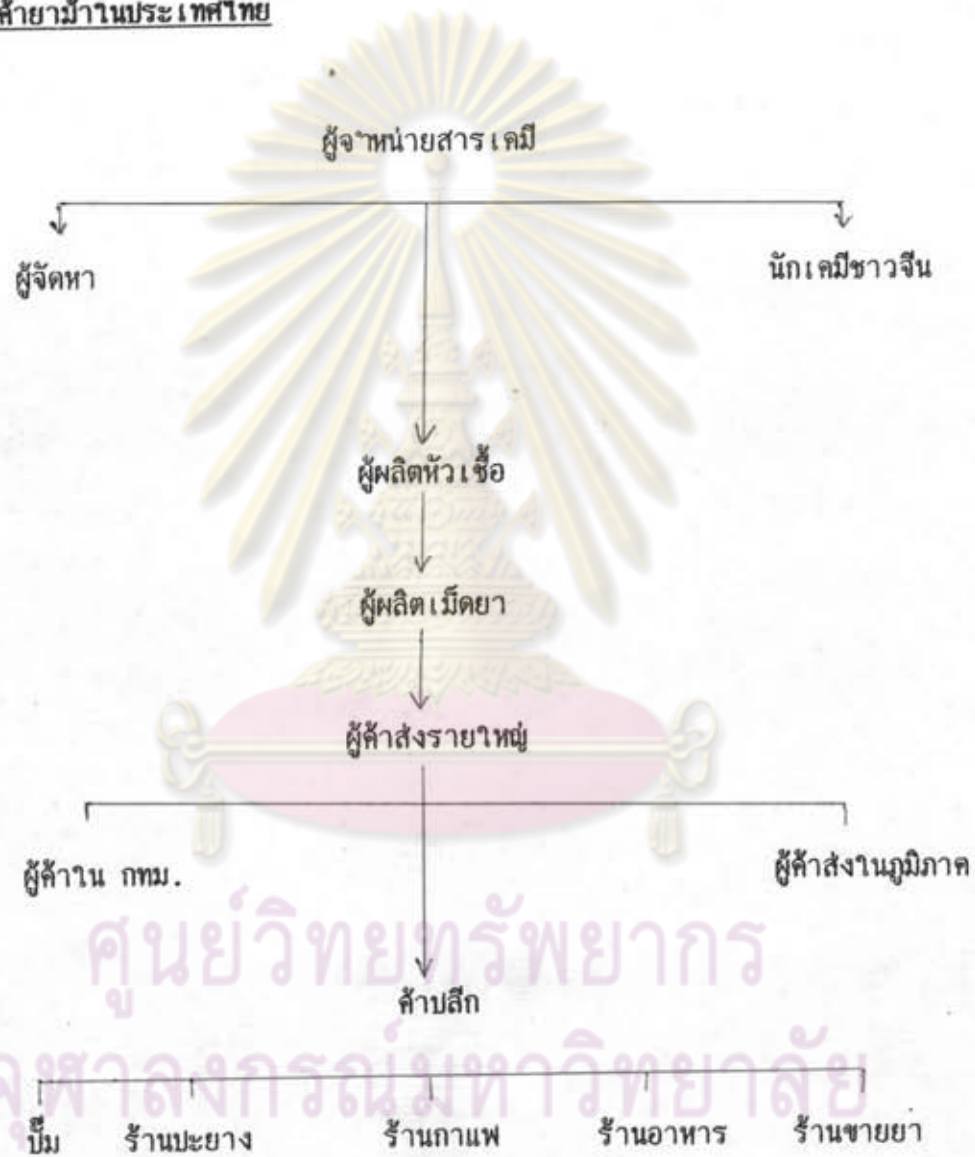
ภาคผนวก ข.

ตารางที่ 1 กรรมวิธีการผลิตหัวเชื้อแอมเฟตามีนและเม็ดยา 9

ภาคผนวก ซ.

ลักษณะการดำเนินงานในประเทศไทย

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฅ.

ตารางที่ 3 แสดงสถิติอุบัติเหตุจากรถในเขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525-2535
(มกราคม-มิถุนายน)

ปี พ.ศ.	จำนวน (ครั้ง)	ตาย (คน)	สาหัส (คน)	ไม่สาหัส (คน)	ทรัพย์สินเสียหาย	
					ราชการ (บาท)	ประชาชน (บาท)
2525	13,160	600	1,296	3,402	1,376,170	27,257,570
2526	13,674	708	981	3,570	1,496,550	21,410,800
2527	14,092	736	994	3,678	2,357,450	26,926,450
2528	14,295	657	897	3,433	3,062,400	27,508,900
2529	19,069	675	1,142	3,997	2,519,000	34,166,700
2530	19,745	752	1,286	5,047	4,274,000	50,641,600
2531	31,175	817	1,215	8,350	6,182,000	70,320,800
2532	31,709	917	1,158	8,846	11,986,000	81,902,300
2533	33,046	949	1,121	9,580	23,439,000	77,440,200
2534	38,355	1,057	1,293	9,485	30,078,558	124,186,100
2535	22,413	496	735	4,781	14,036,997	97,814,994
(มกราคม- มิถุนายน)						

ที่มา : แผนกสถิติและวิจัย กองกำกับการกลาง กองบังคับการตำรวจจราจร

ภาคผนวก ข.

ตารางที่ 4 แสดงสถิติอุบัติเหตุจากรถในเขตภูมิภาคตั้งแต่ พ.ศ. 2534-2535
(มกราคม - สิงหาคม)

ปี พ.ศ.	จำนวนอุบัติเหตุ (ครั้ง)	ตาย (ครั้ง)	บาดเจ็บ (คน)	ทรัพย์สินเสียหาย (บาท)
2534	10,378	6,391	11,688	320,516,933
2535 (มกราคม-สิงหาคม)	6,344	3,638	6,962	205,487,959

ที่มา : กองบัญชาการตำรวจภูธร กองบัญชาการตำรวจสืบสวนกลาง

ศูนย์วิจัยกฏหมาย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

ตารางที่ 5 แสดงความสูญเสียอันเกิดจากอุบัติเหตุ

ภาคผนวก ฎ

ตารางที่ 6 ข้อมูลสถิติ การจับกุมยาแอมเฟตามีนทั่วประเทศ ตั้งแต่ ปี 2530-2535

ปี พ.ศ.	เลข (คดี)	จำหน่าย (คดี)	ครอบครอง (คดี)	ครอบครอง เพื่อจำหน่าย (คดี)	ผลิต (คดี)	น้ำหนักของกลาง (กรัม)
2530	0	68	353	48	43	511,402.90
2531	0	131	600	106	0	42,682.00
2532	0	135	827	86	1	54,455.40
2533	0	186	1,992	176	3	75,929.50
2534	0	317	3,255	321	15	163,415.40
2535	119	1,085	5,060	17	4	85,857.20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑

นับตั้งแต่ พรบ. วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2535 มีผลใช้บังคับ พนักงานสอบสวนได้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาในข้อหาเสพยาบ้า ตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว จากรายงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ามายังสำนักงาน บ.บ.ส. และสำนักงาน บ.บ.ส. ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านี้ไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ปรากฏว่า

เมื่อ พ.ศ.2535 มีการดำเนินในข้อหาเสพยาบ้าจำนวน 21 คดี และปี พ.ศ.2536 มีการดำเนินคดีในข้อหาเสพยาบ้าจำนวน 250 คดี

สำหรับข้อมูลผลการดำเนินคดีในศาลชั้นต้น ตามที่ปรากฏในเครื่องประมวลผลของสำนักงาน บ.บ.ส. ในขณะนี้มีจำนวน 12 คดี พอสรุปได้ดังนี้

1. คดีส่วนใหญ่ข้อหาเสพยาจะรวมเข้ามากับข้อหาครอบครองยาบ้า
2. ศาลจะลงโทษจำคุกในข้อหาเสพยา 1 ปี ทุกคดีซึ่งเป็นอัตราโทษขั้นต่ำที่สุด
3. ในทุกคดีจำเลยจะให้การรับสารภาพว่าเสพยาจริง ซึ่งศาลจะลงโทษกึ่งหนึ่งโดยเหลือโทษจำคุก 6 เดือน และโทษจำคุกนี้จะให้รอการลงโทษเป็นเวลา 2 ปี รวมทั้งให้คุมประพฤติ
4. คดีส่วนใหญ่ถึงที่สุดในศาลชั้นต้น
5. ในคดีที่ 2 และ 3 ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก 6 เดือน โดยไม่มีการรอการลงโทษ
6. ในคดีที่ 4 ศาลนำวิธีการเพื่อลดโทษตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 49 มาบังคับใช้ โดยห้ามจำเลยเสพยาเสพติดทุกประเภทภายในกำหนด 2 ปี นับแต่วันพ้นโทษ
7. ในคดีที่ 8, 9, 10, 11, 12 ศาลลงโทษปรับจำเลยด้วย
8. ในคดีที่ 9 ศาลได้สั่งพักใบอนุญาตขับขี่มีกำหนด 6 เดือน

ชื่อ - นามสกุล	ชื่อหา	คำพิพากษา	การลงโทษ	ศาล	หมายเหตุ
1. สมบูรณ์ นิมิตต์	เส้น	จำคุก 1 ปี (25/06/2535)	รับสารภาพลดกึ่งหนึ่งเหลือ 6 เดือน	ศาลจังหวัดหล่มสัก	โทษจำรอ 2 ปี ธิษของกลาง ไม่อุทธรณ์
2. ประชุม กองแก้ว	เส้น	จำคุก 1 ปี (04/08/2535)	รับลดกึ่ง จำคุก 6 เดือน	ศาลจังหวัดหล่มสัก	ธิษของกลาง ไม่อุทธรณ์ *ศาลไม่รอกการลงโทษ
3. คำชวน ตาลกุล	เส้น	จำคุก 1 ปี (06/10/2535)	รับลดกึ่ง จำคุก 6 เดือน	ศาลจังหวัดหล่มสัก	ธิษของกลาง ไม่อุทธรณ์ *ศาลไม่รอกการลงโทษ
4. ทองคุณ นันท์มาก	เส้น	จำคุก 1 ปี (10/11/2535)	รับลดกึ่ง จำคุก 6 เดือน บวกโทษที่ รออีก 2 เดือน รวมเป็น 6 เดือน	ศาลจังหวัดหล่มสัก	ธิษของกลางและห้ามจำเลยเส้น อาเสฬลิตทุกประเภทภายในกำหนด 2 ปี นับแต่วันพ้นโทษ *ศาลนำวิธิการเพื่อความปลอดภัย ตาม ป.อาญา มาตรา 49
5. สิงห์ทอง แสงจันทร์	เส้น ครอบครอง	จำคุก 1 ปี } รวม จำคุก 1 ปี } 2 (05/02/2536)	รับลดกึ่งหนึ่งเหลือ 1 ปี	ศาลจังหวัดเพชรบูรณ์	โทษจำรอ 2 ปี ธิษของกลาง ไม่อุทธรณ์

ชื่อ - นามสกุล	ข้อหา	คำพิพากษา	การลงโทษ	ศาล	หมายเหตุ
6. ทิพย์ กล้าเจริญ	เส้น ครอบครอง	จำคุก 1 ปี รวม 2 จำคุก 1 ปี (24/06/2536)	ริบคดีหนึ่ง เหลือ 1 ปี	ศาลจังหวัดเพชรบูรณ์	โทษจำรอ 2 ปี ริบของกลาง ไม่อุทธรณ์
7. อุเทน กองกลาง	เส้น	จำคุก 1 ปี (23/04/2536)	ริบคดีหนึ่ง เหลือ 6 เดือน	ศาลจังหวัดเพชรบูรณ์	โทษจำรอ 2 ปี ไม่อุทธรณ์
8. วิชัย ประเสริฐราษฎร์	เส้น ครอบครอง	จำคุก 1 ปี รวม 2 จำคุก 1 ปี (22/06/2536)	ริบคดีหนึ่ง เหลือ 1 ปี ปรับ 20,000 บาท	ศาลอาญารุงเทพใต้	โทษจำรอ 2 ปี คุมประพฤติ 1 คดีถึงที่สุด
9. สุวัช สาระจิตต์	เส้น ครอบครอง	จำคุก 1 ปี รวม 2 จำคุก 1 ปี ปรับ 40,000 บาท (22/06/2536)	ริบคดีหนึ่ง เหลือ 1 ปี ปรับ 20,000 บาท	ศาลอาญารุงเทพใต้	โทษจำรอ 2 ปี พักใช้ใบอนุญาต "ฉบับมีกำหนด 6 เดือน, คุมประพฤติ 1 ปี

ชื่อ - นามสกุล	วิชา	คำนิยาม	การลงโทษ	ศาล	หมายเหตุ
10. วิสุมิ ไชยวาทิ	เส้น ครอบครอง	จำคุก 1 ปี } รวม 2 } จำคุก 1 ปี } ปี ปรับ 40,000 บาท (22/06/2536)	ริบคดีหนึ่ง เหลือ 1 ปี ปรับ 20,000 บาท	ศาลอาญากรุงเทพใต้	โทษจำรอ 2 ปี คุมประพฤติ 1 ปี คดีถึงที่สุด
11. เกลิศว มีชนะ	เส้น ครอบครอง	จำคุก 1 ปี } รวม 2 } จำคุก 1 ปี } ปี ปรับ 40,000 บาท (22/06/2536)	ริบคดีหนึ่ง เหลือ 1 ปี ปรับ 20,000 บาท	ศาลอาญากรุงเทพใต้	โทษจำรอ 2 ปี คุมประพฤติ 1 ปี คดีถึงที่สุด
12. กิ่ง นามิ	เส้น	จำคุก 1 ปี ปรับ 20,000 บาท	ริบคดีหนึ่ง เหลือ 6 เดือน ปรับ 10,000 บาท	ศาลอาญากรุงเทพใต้	โทษจำรอ 2 ปี คุมประพฤติ คดีถึงที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอภิวัน อิศร เกิดวันที่ 30 มกราคม 2510 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย จากโรงเรียนสตรีวิทยา เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.2529 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต เมื่อปี พ.ศ. 2532
และเข้าศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาโทนิติศาสตรมหาบัณฑิต เมื่อปี พ.ศ. 2534

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย